

O Zahradě. Ale málo...

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 13 Červenec 2004 04:00

"Budeš psát o Zahradě hned, nebo jako obvykle?" zeptala se mě jízlivě kolegyně Džeksna. Bylo mně jasné, že tuto (zaslouženou) drzost nemohu přeslechnout, a proto teď sedím (fakt jen na chvíli, omlouvám se) u počítače, ačkoli jsem si vzal dovolenou úplně za jiným účelem, všude kolem mě se kupí krabice a já bych je měl plnit a převážet, sice z Hutí do Hutí, leč přes celou Prahu.

Abyste věděli, bavil jsem se o optimální rychlosti reportáže se šéfredaktorem Šaolínem a docela jsme se shodli. Sepsat bleskový článek, který je připraven k publikaci půl hodiny po skončení popisované akce je za první efektní, za druhé lepší, co se týče rychlosti informace (pokud o ni někdo stojí), a za třetí většinou lepší, co se týče přesné faktografie. Publicista ještě nezapomněl, jaké písně v jakém pořadí zněly, popř. nezapomněl, kam dal papírek, na který si to napsal. Zato když se má odněkud z hlubin vynořit jakési vyznění akce, souvislosti, které všechno pospojují, důrazy, které řeknou, co bylo podstatné a co ne, je lepší si dát menší či větší odstup. Takže teď, při prvním, třídením odstupů se mi letošní Zahrada zdá (skutečně zdá: jsou to subjektivní pocity) standardně dobrá, krátká a smutná.

Možná jsem nemusel tu subjektivitu ani zdůrazňovat: Zahrada trvala tři dny plus jeden večer, stejně jako předchozí roky, tak jakápak krátká. Částečně asi holt stárnu a všechno se mi subjektivně zkracuje, částečně jsem byl letos za otce-pečovatele, takže i když jsem sám sebe ubezpečoval, že pečovatel práva hudebního publicisty nijak nezkrátí, dopadlo to samozřejmě trochu jinak. A s přechodným bydlištěm v Olomouci, které mi poskytli poskytovatelé noclehů, člověka přejde chuť prodlužovat si sběr zážitků směrem od posledního oficiálního tónu k ránu.

Možná i proto mi připadala Zahrada smutnější než jindy. Možná taky bylo málo veselých kapel. Jsem v tomto směru vděčný posluchač, bavil jsem se při Ponožkách pana Semtamťuka i při Semtexu (o kterém se vyjádřil v MF Dnes Jaroslav Riedel, že jeho humor byl otřesný). Ale nejspíš je ten pocit hlavně opřen o zprávu o havárii Viktora Porkristla a Lampy, která mě došla na Zahradě. Nehodlám to zde znovu popisovat ani dodávat další vyslechnuté podrobnosti (kdo neví o co jde, nechť se mrkne na server ifolk.cz, šéfredaktorstvo promine). Jenom si neodpustím znovu žasnout nad člověkem 21. století. Bojíme se teroristů, nemoci šílených krav, létání letadlem či ježdění výtahem, a přitom se beze strachu ve velkém vraždíme na silnicích.

Zahrada byla standardně dobrá a podle šeptandových údajů prý s mimořádně dobrou návštěvou. Přejme jí to a přejme to celému žánru: to je velmi dobrá zpráva. Jinak jsem si uvědomil, že hvězd, které na Zahradě nejsou, je každý rok snad víc a víc a přesto to drží pohromadě a - aspoň já - nemám pocit, že by těch přítomných hvězd bylo málo. Důležitý je

O Zahrade. Ale málo...

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 13 Červenec 2004 04:00

samozřejmě princip střídání: letos mě potěšila účast Pepy Streichla, Honzy Buriana a jaksi zprostředkovaně i Tomáše Linky s kapelou (nestihl jsem je, ale prý hráli velmi dobře).

Dostávám občas otázku, jestli se mi někdo nový na Zahradě hodně líbil. Letos už jsem ani nebyl nervózní z toho, že neumím říct žádné jméno, žádnou zcela novou a mimořádnou bombu. Kdo mi přinesl nejsilnější zážitky, toho jsem už znal. (Namátkou: na hlavní scéně Hradišťan, Iva Bittová a Vladimír Václavěk, Jablkoň, na menších scénách Jarret, Ivo Cicvárek & Oko, Sestry Steinovy, Oskar Petr & Fabrika Akustika.) Koho jsem slyšel poprvé v životě, ten se mi možná docela dost líbil (např. Honzíkova cesta), ale na zadek mě neposadil nikdo z této kategorie. No a co? Vývoj jde holt zvolna, bez velkých skoků a překvapení, ale hlavně že se někdo nový objevuje a je co poslouchat.

Takové ty věci provozu festivalu mi připadají vždycky mnohem méně zajímavé než muzika, takže o nich nepíšu. Teď si ale dvě neodpustím. Odstranění stánku s občerstvením ze scény Radnice se mi jeví jako hrubá chyba, zejména z pohledu toho - jak si to pamatuji z minulého tisíciletí - že každý den žadonila v redakci F&C přehršel stánkařů o povolení účasti? Všiml jsem si změn u největšího parazita na těle Zahrady - stanu na spojovací cestě mezi Kapličkou a Amfiteátre. Zatímco před lety tam pouštěli pro zaujetí p.t. publika Michala Tučného z kazeťáčku, letos už pod stanem stálo malé pódium a na něm živí muzikanti. Neměl jsem nikdy dost času, abych se šel koukat, kdo to je, a ptát se, kde se tam vzal. Takže se mohu bavit myšlenkou, že třeba někdo někde pořádá Konkurs Antizahrady a jeho vítěz si může zahrát mezi buřtíky?

Dalo by se pokračovat ještě hodně dlouho: o zvláštním fenoménu, který mně zabránil slyšet koncert Čechomorů. (Jel jsem z Prahy do Náměště 6 hodin, z toho významnou část tvořilo popojíždění krokem mezi Humpolcem a Jihlavou. V Jihlavě se bez jakékoliv změny, překážky na silnici, čehokoli, had vozidel zase rozjel normálně a bylo. Může mi to nějaký odborník na dopravu, fyzik, sociolog, parapsycholog? vysvětlit?) O téměř společném vystoupení kapel Pouta a Marien: která bude ta lepší, ta následnická? O letošním pozdravu ze zahraničí - polských kapelách Grupa Furmana a Stonehenge. O výsledcích Krtečka, kde dominovaly (početně velmi slabě zastoupené) trampské kapely. O zvláštním propojení originální a své kapely Bůhví s fenoménem SuperStar. O mladých koních. (Jsou? Nejsou?) O spoustě dalších momentů: Zahrada je gigant. Krásný gigant, i když se mi právě zdála smutná. Ale jednak si možná na některé události a chvíle nechám ještě delší odstup (čtete F&C) a jednak se přiznám bez mučení, že už musím jít stěhovat. Mimochodem, pokud byste mi chtěli posílat svá dema či platinové desky, číňte tak od této chvíle na adresu T. H., Za černým mostem 1526, 198 00 Praha 9. (A znovu připomínám: obyčejné zásilky s CD se ztrácejí, i když musím s překvapením konstatovat, že jich pár dokonce i došlo.)

O Zahradě. Ale málo...

Napsal uživatel Tomáš Hrubý
Úterý, 13 Červenec 2004 04:00

Omlouvám se všem, kteří si málo počtli o Zahradě a přeji hezké prázdniny.